

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 632/2015
29.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Д.Ш., Б.Б., С.В. и П.В., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених Д.Ш., Б.Б., С.В. и П.В., адвоката Ј.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К бр.302/13 од 01.04.2014. године и Вишег суда у Зрењанину Кж 263/14 од 12.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.Ш., Б.Б., С.В. и П.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К бр.302/13 од 01.04.2014. године и Вишег суда у Зрењанину Кж 263/14 од 12.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К бр.302/13 од 01.04.2014. године окривљени Д.Ш., Б.Б., С.В. и П.В., оглашен су кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које су осуђени на казне затвора и то окривљени Д.Ш. у трајању од једне године, а окривљени С.В. у трајању од 6 месеци, док је окривљеном Б.Б. изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 2 године не изврши ново кривично дело, а окривљеном П.В. је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од 2 године не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени Д.Ш., Б.Б., С.В. и П.В. обавезани су да плате суду судски паушал у износу од 2.000,00 динара сваки, као и трошак кривичног поступка у износу од 7.000,00 динара, солидарно у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж 263/14 од 12.05.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужилаштва у Кикинди и браниоца окривљених а пресуда Основног суда у Кикинди К бр.302/13 од 01.04.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених Д.Ш., Б.Б., С.В. и П.В., адвокат Ј.М., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини или делимично побијане одлуке и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду, или да побијане одлуке преиначи у целини или делимично и окривљене ослободи од оптужбе због кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, или побијане пресуде преиначи у погледу кривичне санкције тако што ће окривљенима Д.Ш. и С.В. изрећи условне осуде или блаже казне затвора, а да се одложи односно прекине извршење правноснажне пресуде.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.Ш., Б.Б., С.В. и П.В. је неоснован.

Бранилац окривљених Д.Ш., Б.Б., С.В. и П.В. у захтеву наводи да је у првостепеном поступку као судија појединац поступала Сарић Радин Смиља која је и донела побијану првостепену пресуду иако су постојале околности које изазивају сумњу у њену непристрасност у смислу члана 37. став 2. ЗКП, па је на основу члана 38. став 2. ЗКП судија била дужна да о томе обавести председника суда, обзиром да су за те околности окривљени сазнали тек након правноснажности побијаних пресуда. Наиме, пред Општинским судом у Новом Кнежевцу у предмету К 77/06 вођен је кривични поступак против окривљеног Д.Ш., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ које према наводима оптужног предлога ОЈТ у Кикинди Кт 278/05 од 10.10.2005. године учинио према оштећеном Н.Ч., који је ... судије Сарић Радин Смиље а предмет је окончан одбијањем оптужбе због одустајања тужиоца од оптужбе. Наведена околност је, према наводима браниоца била од утицаја на непристрасност у поступању судеће судије у овом кривичном предмету, на шта указује и знатно строжија кривична санкција изречена окривљеном Д.Ш. у односу на друге окривљене у овом кривичном предмету, па су побијане пресуде

обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП.

Из службене белешке Врховног касационог суда од 21.09.2015. године произилази да је извршеним проверама утврђено да је у предмету Основног суда у Новом Кнежевцу К 77/06 поступала судија Невенка Косовац.

По налажењу Врховног касационог суда околност да је судија појединац Сарић Радин Смиља која је донела побијану првостепену пресуду, тетка оштећеном у другом кривичном поступку, који је вођен и окончан пред другим судом и у ком поступку она није учествовала, не представља околност која изазива сумњу у њену непристрасност у поступању у овом кривичном поступку, нити представља разлог за њено изузеће, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП неосновани.

Наводе захтева браниоца окривљених који се односе на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП да у изреци побијане пресуде није наведено ко је од окривљених био урачунљив, обзиром да се о урачунљивости говори у једнини, као и да није прецизирано у чему се огледа теже ремећење јавног реда и мира, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљених стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**